

Η Πελοπόννησος δεν υπάρχει πια...

Ολοκληρωτική η οικολογική καταστροφή - μεγάλες πλημμύρες για την επόμενη ημέρα

«Η οικολογική καταστροφή που έχει συντελεστεί μπορεί να περιγραφεί μόνο με μια λέξη: ολοκληρωτική. Η Πελοπόννησος που γνωρίζαμε ως σήμερα δεν υπάρχει πλέον. Τα δάση, το κλίμα, το υπέδαφος, τα υπόγεια νερά, οι ακτές δεν θα είναι ποτέ ίδια με αυτά που γνωρίζαμε έως και πριν από πέντε ημέρες», λέει στα «ΝΕΑ» ο περιβαλλοντολόγος κ. Φίλιππος Κυρκίτσος.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Χρήστος Μανωλάς

«Όταν καίγεται το έδαφος υφίσταται πολλαπλές πιέσεις. Ούτως ή άλλως, το έδαφος της Πελοποννήσου είναι σαθρό. Η επιβάρυνση από τη φωτιά ευνοεί τη διάβρωση. Με αυτές τις φωτιές θα αλλάξει ο τοπογραφικός χάρτης όλης της περιοχής», αναφέρει ο καθηγητής Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ευθύμιος Λέκκας. «Δεν είναι μόνον το γεγονός ότι περιοχές που έως πρόσφατα είχαν βλάστηση θα μετατραπούν σε ξεροβούνια. Οι θραύσεις στο έδαφος, τα μικρά σπασίματα, που είναι χαρακτηρι-

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑ

«Τα δάση, το κλίμα, το υπέδαφος, τα υπόγεια νερά, οι ακτές, η κλωρίδα και η πανίδα δεν θα είναι ποτέ ίδια με αυτά που γνωρίζαμε έως τώρα

στικό του εδάφους της Πελοποννήσου, θα μεγαλώσουν με την απογύμνωση του εδάφους από φυτά και δέντρα. Έτσι θα ευνοείται η «μετανάστευση» ύλης κάθε φορά που βρέχει. Κατά τη διάρκεια του χειμώνα θα έχουμε πολλά και έντονα πλημμυρικά επεισόδια», συμπληρώνει ο καθηγητής.

«Οδηγός η Πάρνηθα»

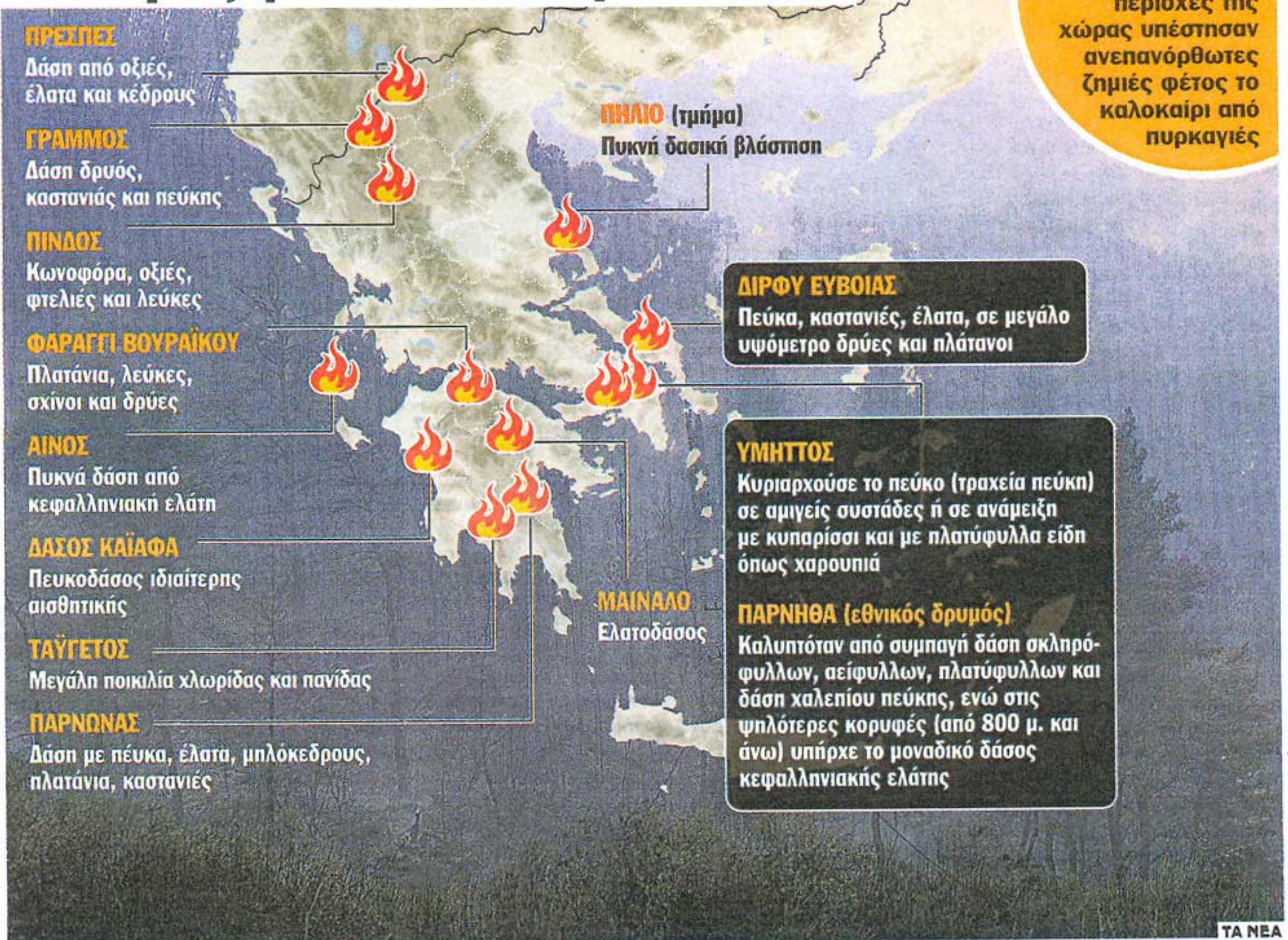
Μια άλλη συνέπεια αφορά τη βιοποικιλότητα της περιοχής. «Τα δάση που βρίσκονταν σε χαμηλό επίπεδο, όπως ήταν το πανέμορφο πευκοδάσος του Καϊάφα και ο Κρόνιος Λόφος στην Αρχαία Ολυμπία, έγιναν κάρβουνο. Αυτά όμως έχουν το πλεονέκτημα ότι μπορούν να αναγεννηθούν από μόνα τους, αρκεί να μη γίνει καμία ανθρώπινη παρέμβαση», αναφέρει ο δρ Γεωργιάδης.

Ωστόσο, στην Πελοπόννησο υπάρχουν και εξαιρετικά δάση σε μεγάλο ύψος. «Στον Ταΰγετο, στον Πάρωνα, στο Μαίναλο υπάρχουν δάση μαύρης πεύκης, κεφαλονίτικης ελάτης. Δάση με οξιές, με φυλλοβόλα πλατύφυλλα. Σε αυτά τα δάση υπάρχει πλήθος ενδημικών ειδών, σπάνιων αγριολούλουδων, αρωματικών φυτών, θάμνων. Αυτά κάπκαν σε πολλές περιπτώσεις. Τα είδη αυτών των δέντρων δεν αναγεννιούνται φυσικά. Η φωτιά δεν έχει θέση στον βιολογικό τους κύκλο, όπως συμβαίνει με τα πευκοδάση. Για να μπορέσουν να ξαναδημιουργηθούν απαιτείται να ακολουθηθεί η ίδια διαδικασία που είναι σε εξέλιξη στην Πάρνηθα», αναφέρει ο υπεύθυνος του WWF Ελλάς.

Αεροφωτογράφιση

«Δηλαδή πρέπει να αεροφωτογραφηθούν οι καμένες εκτάσεις, να γίνουν εκτεταμένα αντιπλημμυρικά έργα και εκ των υστέρων να προχωρήσουν με πολύ προσοχή τα δύο στάδια αναδάσωσης. Ένα για τη δημιουργία προδάσους που θα εξασφαλίζει την απαραίτητη υγρασία και σκιά και ύστερα από κάποια χρόνια το δεύτερο με τα είδη που χάθηκαν. Αυτό όμως είναι πολύ δύσκολο να γίνει σε μια τόσο μεγάλη έκταση σαν κι αυτή που κάπκε», συμπληρώνει.

Δεκατρείς φυσικοί θησαυροί κάπκαν

13 προστατευόμενες περιοχές έγιναν στάχτη

ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ του φετινού καλοκαιριού στην Ελλάδα είναι οι μεγαλύτερες που έχουν σημειωθεί ποτέ στο ελληνικό κράτος. Ενδεχομένως και στον ευρωπαϊκό χώρο. «Ίσως να ήταν μεγαλύτερη μόνο η καταστροφή που συντελέστηκε στην Ισπανία το

1985, όταν είχαν γίνει στάχτη περισσότερα από 1.000.000 στρέμματα», αναφέρει ο δρ Νίκος Γεωργιάδης, υπεύθυνος δασικών προγραμμάτων του WWF Ελλάς. Ο ίδιος συμπληρώνει ότι «η φετινή καταστροφή αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία αν

λάβει κανείς υπ' όψιν του ότι υπέστησαν ζημιές ή καταστράφηκαν ολοσχερώς 13 προστατευόμενες περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους. Περιοχές που αποτελούσαν τον περιβαλλοντικό πλούτο της χώρας και που είχαν προστατευθεί επί δεκαετίες».

Πρόκειται για τον εθνικό δρυμό της Πάρνηθας, τον Υμηττό, τα δάση του Γράμμου, του Αίνου, οι Πρέσπες, η Πίνδος, τμήμα του Πηλίου, η Δίρφυ της Εύβοιας, ο Ταΰγετος, ο Πάρωνας, το Μαίναλο, το δάσος του Καϊάφα, το φαράγγι του Βουραϊκού.

Οι οικολογικές οργανώσεις θεωρούν ότι το δασικό περιβάλλον της Πελοποννήσου είναι από τα πιο σημαντικά ολόκληρης της Ελλάδας. «Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι ενδεχομένως θα κινδυνεύσει το περίφημο

δάσος της Φολόης, στην Ηλεία», αναφέρει ο κ. Κυρκίτσος. «Πρόκειται για το μοναδικό, επίπεδο δάσος της Ελλάδας, έκτασης 218.000 στρεμμάτων, που αποτελείται από βελανιδιές και το οποίο είναι ενταγμένο

στο δίκτυο NATURA 2000, λόγω της σπουδαιότητάς του. Στη Φολόη συναντάμε επίσης ρείκια, κουμαριές, πεύκα με ζωνρό πράσινο χρώμα, το κοινό πεύκο, μακρόβια πλατάνια και την αυτοφυή φτέρη. Μέσα στο δάσος υπάρχει σποροπαραγωγικό κέντρο μαύρης πεύκης. Αλίμονο αν πάσει φωτιά και αυτό το δάσος», λέει.

Έχασαν τα καταφύγια

Η πανίδα της Πελοποννήσου επίσης θα υποστεί συνέπειες. «Οι εκτάσεις που κάπκαν είναι τόσο μεγάλες που οι διασωθείσες αποτελούν νησίδες ανάμεσά τους. Τα ζώα, τα πτηνά θα υποστούν πίεση, έχουν χάσει τα καταφύγια τους και ίσως τα επόμενα χρόνια παρατηρήσουμε μείωση στον πληθυσμό τους», συμπληρώνει ο κ. Γεωργιάδης.

Χάθηκε το φίλτρο των δασών

«ΤΑ ΔΑΣΗ που κάπκαν θα επηρεάσουν αποφασιστικά το μικροκλίμα κάθε περιοχής», προσθέτει. «Έως και πριν από πέντε ημέρες αυτά λειτουργούσαν ως φίλτρο καθαρισμού του αέρα, ενώ ταυτόχρονα εξασφάλιζαν έναν μηχανισμό άμβλυνσης των ακραίων θερμοκρασιών. Οι πολύ υψηλές και οι πολύ χαμηλές θερμοκρασίες γίνονταν πιο ανεκτές. Αυτό τώρα χάθηκε». Οι επιπτώσεις αγγίζουν και την ποιότητα των νερών, τόσο στις ακτές της Δυτικής Πελοποννήσου όσο και στις λίμνες της περιοχής. «Τόνοι στάχτης και χώματος θα παρασυρθούν με την πρώτη κίβλας βροχή στο νερό. Η θάλασσα και οι λίμνες θα μαυρίσουν. Εκτός από την αισθητική υποβάθμιση, διάφορα είδη ψαριών και φυτών που ζουν εκεί θα επηρεαστούν», επισημαίνει ο κ. Γεωργιάδης.